

POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE JANA PAVLA II. K XX. SVĚTOVÉMU DNI MLÁDEŽE (KOLÍN, SRPEN 2005)

„Přišli jsme se mu poklonit.“ (Mt 2,2)

Milovaní mladí!

1. Tento rok jsme slavili XIX. světový den mládeže a rozjímalí jsme nad přáním některých Řeků, kteří přišli na Velikonoce do Jeruzaléma: „*Chceme vidět Krista.*“ (srov. Jan 12,21) Nacházíme se na cestě do Kolína, kde se v srpnu 2005 uskuteční XX. světový den mládeže.

„Přišli jsme se mu poklonit.“ (Mt 2,2) To je téma nadcházejícího světového setkání mladých. Je to téma, které dovolí mladým lidem všech světadílů znovu si projít cestu mudrců, jejichž ostatky se podle jedné zbožné tradice uctívají právě v tomto městě, a setkat se jako oni s Mesiášem všech národů.

Opravdu, Kristovo světlo ozářilo chápavost a srdce mudrců. „*Vydali se na cestu*“ (Mt 2,9), vypráví evangelista, vrhnuli se s odvahou po neznámých stezkách a podnikli dlouhou a nesnadnou cestu. Neváhali nechat všeho, aby mohli jít za hvězdou, kterou viděli zářit na východě (srov. Mt 2,1). Také vy, drazí mladí, napodobte mudrce a ze všech míst světa se pusťte na „cestu“ do Kolína. Je důležité, nejen abyste se starali o praktickou organizaci Světového dne mládeže, ale je třeba, abyste na prvním místě pečovali o duchovní přípravu v atmosféře víry a naslouchání Božímu slovu.

2. „*A hle – hvězda (...) šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo dítě.*“ (Mt 2,9) Mudrci přišli do Betléma, neboť se nechali poslušně vést hvězdou. Dokonce „*jakmile uviděli hvězdu, zaradovali se nevýslovnou radostí.*“ (Mt 2,10) Milování, je důležité naučit se rozpoznat znamení, kterými nás Bůh volá a vede. Když jsme si vědomi, že nás vede On, naše srdce zakouší hlubokou a opravdovou radost, která se pojí s živou touhou setkat se s ním a s vytrvalým úsilím poslušně ho následovat.

„*Vstoupili do domu a spatřili dítě s jeho matkou Marií.*“ (Mt 2,11) Na první pohled nic zvláštního. A přece toto dítě je jiné než ostatní: je to jednorozený Syn Boží, který se zřekl své slávy (srov. Fil 2,7) a přišel na svět, aby zemřel na kříži. Sestoupil mezi nás a stal se chudým, aby nám zjevil božskou slávu, kterou budeme plně kontemplant v nebi, naší blažené vlasti.

Kdo by mohl pomyslet na větší znamení lásky? Zůstáváme ve vytržení před tajemstvím Boha, který se ponížil, aby na sebe přijal lidskou přirozenost až po obětování se za nás na kříži (srov. Fil 2,6–8). Ve své chudobě přišel, aby hříšníkům nabídl spásu, Ten, který – jak nám připomíná svatý Pavel – „*ačkoli bohatý, stal se pro vás chudým, abyste vy zbohatli z jeho chudoby*“ (2 Kor 8,9). Jak poděkovat Bohu za tak nezměrnou dobrotu?

3. Mudrci se setkali s Ježíšem v městečku „*Bet-lehem*“, což znamená „dům chleba“. V prosté betlémské jeskyni leží na troše slámy „*pšeničné zrno*“, které zemře, aby přineslo „*hojný užitek*“ (srov. Jan 12,24). Ježíš se během svého veřejného života, když mluvil o sobě a o svém spásonosném poslání, odvolával na obraz chleba. Řekl: „*Já jsem chléb života!*“ „*Já jsem chléb, který sestoupil z nebe.*“ „*A chléb který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.*“ (Jan 6,35.41.51)

Projdeme-li s vírou cestu Spasitele od chudoby jeslíček až po opuštěnost na kříži, pochopíme lépe tajemství jeho lásky, již vykoupil lidstvo. Dítě, Marií opatrně uložené ve stáji, je Člověk-Bůh, kterého uvidíme přibitého na kříži. Ten samý Spasitel je přítomný ve svátosti eucharistie. V betlémském chlévě se v prostém vzezření no-vorozené nechá uctívat Marií, Josefem a pastýři; v proměněné hostii ho uctíváme svátostně přítomného v těle, krvi, duši a božství a dává se nám jako pokrm věčného života. Mše svatá se tak stává pravým setkáním lásky s Tím, který se zcela vydal pro nás. Neváhejte, drazí mladí, odpovědět mu, když vás zve „*k Beránkově svatební hostině*“ (srov. Zj 19,9). Naslouchejte mu, připravte se od-

povídajícím způsobem a přijímejte svátost oltářní zvláště v tomto Roce eucharistie (říjen 2004 – 2005), který chci vyhlásit pro celou církev.

4. „*Padli na zem a klaněli se mu.*“ (Mt 2,11) Dítě, které Maria tiskne v náručí a v němž mudrci poznali a uctívali toho, který byl očekáván národy a předpověděn proroky, dnes můžeme uctívat v eucharistii a uznat ho jako našeho Stvořitele, jediného Pána a Spasitele.

„*Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu.*“ (Mt 2,11) Dary, které mudrci věnovali Mesiáši, symbolizují pravou úctu. Zlatem zdůraznili královské božství; kadidlem ho vyznali jako kněze Nové smlouvy; tím, že mu dali myrhu, oslavili proroka, který prolije vlastní krev pro usmíření lidí s Otcem.

Drazí mladí, nabídněte i vy Pánu zlato svého bytí, neboli svobodu následovat ho z lásky, a odpovědět mu tak věrně na jeho zavolání; nechte k němu vystoupat kadidlo své vroucí modlitby ke chvále jeho slávy; obětujte mu myrhu, neboli vděčnost Jemu, pravému Člověku, který nás tak miloval, že za nás zemřel na Golgotě jako zločinec.

5. Klanějte se jedinému pravému Bohu, přiznejte mu první místo ve svém bytí! Modloslužba je stálým pokušením člověka. Bohužel jsou lidé, kteří hledají vyřešení problémů v náboženských praktikách neslučitelných s křesťanskou vírou. Pokušení věřit jednoduchým mýtům úspěchu a moci je silné; je nebezpečné souhlasit se zamlženými pojetími svatého, která představují Boha ve formě kosmické energie nebo jinými způsoby, které se neshodují s katolickým učením.

Mladí, nevěřte lživým iluzím a pomíjivým módám, které nezřídka zanechávají tragické duchovní prázdno! Odmítejte vábení peněz, konzumismu a lstivého násilí, které někdy předkládají masmédia.

Klanění se pravému Bohu představuje opravdový postoj odporu vůči každé formě modloslužby. Klanějte se Kristu: On je kámen, na kterém postavíte svou budoucnost a spravedlivější a solidárnější svět. Ježíš je vládcem pokoje, pramenem odpuštění a usmíření, který může všechny členy lidské rodiny učinit bratry.

6. „*Vrátili se do své země jinou cestou.*“ (Mt 2,12) Evangelium upřesňuje, že mudrci se poté, co se setkali s Kristem, vrátili do své země „jinou cestou“. Taková změna směru může symbolizovat obrácení, k němuž jsou voláni ti, kteří se setkali s Ježíšem, aby se stali pravými ctiteli, jaké On si přeje (srov. Jan 4,23-24). To s sebou nese napodobení jeho způsobu jednání, abychom sami sebe přinesli, jak píše apoštol Pavel, „*v oběť živou, svatou a Bohu milou.*“ Apoštol pak dodává, abychom se nepřizpůsobovali tomuto světu, ale abychom se změnili a obnovili svoje smýšlení, abychom „*dovedli rozeznat, co je vůle Boží, co je dobré, bohulibé a dokonalé.*“ (srov. Řím 12,1-2)

Poslouchat Krista a uctívat ho přivádí k odvážným volbám, k často hrdinským rozhodnutím. Ježíš je náročný, protože chce naše skutečné štěstí. Volá některé lidi, aby zanechali všeho a následovali ho v kněžství nebo v zasvěceném životě. Kdo zaslechne toto pozvání, ať nemá strach odpovědět „ano“ a ať ho poslušně následuje. Ale kromě povolání k zvláštnímu zasvěcení je také povolání vlastní každému pokřtěnému člověku: i to je povolání k „vysoké míře“ běžného křesťanského života, která je vyjádřena ve svatosti.¹ Potkáme-li Krista a přijmeme-li jeho evangelium, náš život se změní a jsme jakoby tlačeni k tomu, abychom vlastní zkušenost sdělili druhým.

I dnes je mnoho těch, kteří ještě neznají Boží lásku nebo se snaží naplnit srdce bezvýznamnými náhražkami, a proto je nutné být svědky lásky kontemplované v Kristu. Pozvání k účasti na Světovém dni mládeže platí také pro vás, drazí přátelé, kteří nejste pokřtěni nebo kteří se neznáte k církvi. Není snad pravda, že právě vy žízníte po Absolutnu a hledáte „něco“, co dá smysl vašemu bytí? Obrat' se na Krista a nebudete zklamáni.

7. Drazí mladí, církev potřebuje pravé svědky pro novou evangelizaci: muže a ženy, jejichž život je proměněn setkáním s Ježíšem; muže a ženy schopné předat tuto zkušenost druhým. Církev potřebuje svaté. Všichni jsme povoláni ke svatosti, pouze svatí mohou obnovit lidstvo. Na této hrdinské cestě evangelia nás mnozí předešli. Vybízím vás, abyste se často dovolávali jejich přímluvy. Na setkání v Kolíně lépe poznáte některé z nich, jako svatého Bonifáce, apoštola Německa, a svaté města Kolína,

¹ Srov. JAN PAVEL II. Apoštolský list na závěr Jubilejního roku 2000 *Novo millennio ineunte*, 31. Praha : Sekretariát České biskupské konference, 2001.

zvláště Uršulu, Alberta Velikého, Terezii Benediktu od Kříže (Edith Stein) a blahoslaveného Adolfa Kolpinga. Mezi nimi chci zvláště jmenovat svatého Alberta a svatou Terezii Benediktu od Kříže, kteří se stejným vnitřním postojem mudrců vášnivě hledali pravdu. Neváhali dát své intelektuální schopnosti do služby víry, a tak svědčili o tom, že víra a rozum jsou spojeny a že se na sebe vzájemně odvolávají.

Milovaní mladí, kteří jste se vypravili na cestu do Kolína, papež vás provází svou modlitbou. Maria, „žena eucharistie“ a Matka mou-drosti ať podpírá vaše kroky, osvěcuje vaše volby, učí vás milovat to, co je pravdivé, dobré a krásné. Ať vás všechny přivede ke svému Synu, který jediný může uspokojit nejvnitřnější očekávání inteligence a srdce člověka.

Udělují vám všem požehnání!

V Castel Gandolfu 6. srpna 2004

Joannes Paulus II